

MOLITVE

Molitve

koncert vokalne glasbe

nedelja, 17. december 2023 ob 18:30

Župnijska cerkev sv. Siksta, Predoslje pri Kranju

Komorni zbor De profundis Kranj

Zborovodkinja: Branka Potočnik Krajnik

Sopran

Nuša Klančar, Zalka Leskovar, Nika Mali

Alt

Vida Jocif, Tina Ključevšek, Tanja Kuhar, Tjaša Traven

Tenor

Martin Klančar, Vid Košiček, Matej Kurinčič

Bas

Jakob Istenič, Matevž Jekovec, Ambrož Klančar, Luka Klan

Komorni zbor De profundis deluje v Kranju od jeseni 1990. Njegov zvok je v preteklosti sooblikovalo preko sto pevk in pevcev, danes pa v skupnem muziciraju uživa komorna zasedba pevk in pevcev, ki ostajajo zavezani glasbeni ustvarjalnosti in poustvarjalnosti na visoki umetniški ravni, glasba kot avtonomno izrazno sredstvo pa ostaja središče njihovega delovanja. Zbor sodi med najvidnejše interprete vokalne glasbe pri nas. V svoje sporede, v katerih praviloma posega po zahtevnejši zborovski literaturi, uvršča glasbo od najstarejših slogovnih obdobij do današnjega časa. Ob širokem repertoarju, ki obsega blizu 800 naslovov a cappella in tudi nekaj vokalno-instrumentalnih del, se zbor s posebno pozornostjo posveča izvedbam slovenskih zborovskih del, ljudski pesmi in novim partituram sodobnih skladateljev. Krstno je izvedel 63 skladb uglednih slovenskih skladateljev in skladateljic. Je dobitnik več najvišjih odličij in posebnih nagrad zborovskih tekmovanj v slovenskem in mednarodnem prostoru. Visoko izvajalsko raven potrjuje na samostojnih koncertih po Sloveniji in onstran meje. Snemal je za domače in tujе radijske in televizijske hiše ter sodeloval pri izdajah slovenske glasbe na zgoščenkah domačih in tujih založnikov, v samozaložbi pa je izdal tri zgoščenke. V zadnjih letih svoj koncertni repertoar širi v vsebinsko usmerjenih glasbenih sporedih: *Sacre*, »*Gospod, pred teboj je vse moje brepnenenje*«, *Usoda ženske*, *Mozaiki svetlobe*, »*Ad gloriam Dei*«, *Marijine pesmi*, »*Iščem te, modrost!*«, *Petelinček je zapien*, *Hvalnica svetu*, *Renesančne vragolije*, *Evropske božične in koledniške ljudske pesmi*, *Obredja*, *Re-Renesansa*, *Mater Dei*, *Barok*, *Filozofija ljubezni*, *Odmevi srednjega veka*, *Grajske zgodbe*, *Slovenske zgodbe*, ...

Zbor od ustanovitve vodi **Branka Potočnik Krajnik**.

Gospodu župniku Janezu Jenku se zahvaljujemo za tople sprejem.

PROGRAM

Henry Purcell (1659-95)

HEAR MY PRAYER, O LORD (*Psalm 102: 1*)

György Orbán (1947):

DAEMON IRREPIT CALLIDUS (srednjeveško besedilo)

Iacobus Handel Gallus (1550-1591):

O SAPIENTIA QUAE EX ORE ALTISSIMI (OM/ I: 18)

György Deák-Bárdos (1905-1991)

ELI! ELI! (*Matej: 27,46*)

Matej Kastelic (1994)

PREROJENJE (Srečko Kosovel)

Thomas Tallis (ok. 1505-1585):

IF YE LOVE ME (Janez 14:15-17)

Corrado Margutti (1974):

Iz Missa Lorca (Federico García Lorca, liturgično besedilo)

CREDO

DONA NOBIS PACEM

Maurice Duruflé (1902-1986)

UBI CARITAS (himna iz 8. stol.)

Andrej Makor (1987):

SALVE REGINA (antifona iz 12. stol.)

Uršula Jašovec (1986)

HREPENENJE/ PREPROSTE BESEDE (Tone Pavček)

Hear my prayer, O Lord,
and let my crying come unto thee.

Daemon irrebit callidus
Allicit cor honoribus
Daemon ponit fraudes, inter laudes,
cantus, saltus.
Quidquid amabile Daemon dat
Cor Jesus minus aestimat.

Caro venatur sensibus;
Sensus adhaeret dapibus;
Inescatur, impinguatur dilatatur.
Quidquid amabile caro dat,
Cor Jesus minus aestimat.

Adde mundorum milia
confer mille millena gaudia;
Cordis aestum non explebunt,
non arcebunt,
Quidquid amabile Totum dat
Cor Jesus minus aestimat

O sapientia,
quae ex ore Altissimi prodiisti,
attingens a fine usque ad finem fortiter,
suaviter, disponensque omnia:
veni ad docendum nos viam prudentiae.

Et circa horam nonam
clamavit Jesus voce magna dicens:
»Eli! Eli! Lamma sabacthani?«

Gospod, usliši mojo molitev
In moj klic naj pride k tebi!

Prikrito plazi se demon
Vabi tiste, častnega srca;
nastavlja zanke med hvalo,
petje, ples.
A kakor prijazno se nasmija,
Jezusu do pasu ne sega.

Mesu čutnost je mamljiva,
Ter požrešnost ga drži;
Vse pogoltne, objame, se razširi.
A kakor vleče nas ta greh,
Jezusu do pasu ne sega.

Če na tisoče svetovih
čaka nas tisoče hvalnic,
Nikoli srce ni zadovoljeno,
ne polno.
A kakor vabi nas to vesolje,
Jezusu do pasu ne sega.

O modrost,
ki si izšla iz ust Najvišjega,
ki segaš od kraja do kraja
ter krepko in blago vse urejaš,
pridi in uči nas pota razumnosti.

**Okrog devete ure je Jezus zavpil z
močnim glasom:**
»Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«

Prerojenje
Sam, sam, sam moram biti,
vsako telo neprozorno v prozornost prelit
in zvoki klavirja bodo potem
mogoče le zimske zvezde mojim očem.
Sam, sam, sam moram biti,
da pozabim misliti in govoriti
in da občutim v sebi le eno veličast
vesoljstva tihega: Rast.
Sam, sam, sam moram biti,
vse, kar je prikrito bilo, vse moram odkriti,
ne s svojo mislio, s svojim molčanjem
kakor z molitvijo pred najsvetejšim iskanjem.
Sam, sam, sam moram biti,
v večnosti sebe in v sebi večnost odkriti,
svoje prozorne peroti v brezdaljo razpeti
in mir iz onstranske pokrajine vase ujeti.

If ye love me,
keep my commandments.
And I will pray the Father,
and he shall give you another comforter,
that he may 'bide with you forever;
E'en the sp'rit of truth.

Todo es abanico.

Hermano, abre los brazos.
Dios es el punto.
Christo tenia un espejo en cada mano.
Multiplicaba su propio espectro.
Proyectaba su corson...
... en las miradas negras
Creo!

La lluvia tiene un vago secreto de ternura,
algo de somnolencia resignada y amable,
una música humilde se despierta con ella.

Es un besar azul que recibe la Tierra,
Es la aurora del fruto.
La que nos trae las flores
y nos unge de espíritu santo de los mares.

Y son las gotas: ojos de infinito que miran
al infinito blanco que les sirvió de madre.

¡Oh lluvia silenciosa, sin tormentas ni
vientos,
lluvia mansa y serena de esquila y luz suave.
Dona nobis pacem.

lluvia buena y pacifica que eres la verdadera,
la que llorosa y triste sobre las cosas caes!

¡Oh lluvia franciscana que llevas a tus gotas
almas de fuentes claras y humildes
manantiales!

¡Oh lluvia silenciosa que los árboles aman
y eres sobre el piano dulzura emocionante;
das al alma las mismas nieblas y resonancias
que pones en el alma dormida del paisaje!
Dona nobis pacem.

Ubi caritas et amor,
Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi amor.
Exsultemus, et in ipso jucundemur.

»Če me ljubite,
se boste držali mojih zapovedi;
jaz pa bom prosil Očeta
in dal vam bo drugega Tolažnika,
da bo ostal pri vas vekomaj:
Duha resnice.«

Vse je razpon.

Brat, razpri roke.
Bog je bistvo.
Kristus je v vsaki roki držal ogledalo.
Svoj spekter je pomnožil.
Svoje srce je projiciral...
... v izgled temnega.
Verjamem!

Dež ima nejasno skrivnost nežnosti,
nekakšno prijazno, vdano otožnost,
z njim se prebudi ponižna glasba.

Je modri poljub, ki ga Zemlja prejme.
Je zora sadežev.
Tisti, ki nam prinaša rože
in nas mazili s svetim duhom morij.

In to so kaplje: oči neskončnosti, ki gledajo
tisto belo neskončnost, ki jim je bila mati.

O tiki dež, brez neurij in vetrov,
nežen in miren,
zvenec in mehke svetlobe.
Podari nam mir.

Dober in miren dež, tisti pravi, ki padeš
občuteno, objokan in žalosten zaradi stvari!

O frančiškanski dež, ki prinašaš s svojimi
kapljami
duše čistih vodnjakov in skromnih izvirov!

Tiki dež, ki ga drevesa ljubijo
in si vznemirljiva sladkost;
duši daješ iste meglice in odmeve,
kot jih vnašaš v spečo dušo pokrajine!
Podari nam mir.

Kjer je resnična ljubezen,
tam sam Bog prebiva.
Kristusova je ljubezen v eno nas združila.
Veselimo v njem se in radujmo.

Tímeamus et amemus Deum vivum.
Et ex corde diligamus nos sincero.
Ubi caritas et amor, Deus ibi est.
Amen.

Salve, Regina, mater misericordiae:
vita, dulcedo, et spes nostra, salve.
Ad te clamamus, exsules, filii Evae.
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
illos tuos misericordes oculos ad nos
converte.
Et Iesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis, post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia,
o dulcis Virgo Maria.

Med seboj se iz srca ljubimo.
Živega Boga ljubimo, zraven se ga bojmo.
Kjer je resnična ljubezen, tam Bog prebiva.
Amen.

Pozdravljená, Kraljica, mati usmiljenja,
življenje, veselje in upanje naše,
pozdravljená!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in objokani
v tej solzni dolini.
Obrni torej, naša pomočnica,
svoje milostljive oči v nas.
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,
blagoslovljeni sad twojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva,
o sveta Devica Marija.

Hrepenenje / Preproste besede
Treba je mnogo preprostih besed
kakor:
kruh,
ljubezen,
dobrota,
da ne bi slepi v temí
na križpotjih zašli
s pravega pota.

Treba je mnogo tišine, tišine
zunaj in znotraj nas,
da bi slišali glas,
tih, plahi, pojemajoči glas
golobov,
mravelj,
ljudi,
src
in njih bolečine
sredi krivic in vojskà,
sredi vsega tegà,
kar ni
kruh,
ljubezen
in ne dobrota.

Tišine, tišine ...
Srca samo naj merijo čas,
kažejo pota.

MESTNA OBČINA KRANJ

